

Universitätsbibliothek Wuppertal

**PLVTARCHI||CHAERONENSIS,|| SVMMI PHILOSOPHI|| &
Historici,|| VITAE PARALLELAE,|| seu Comparatæ,||**

Cui subiecti sunt Indices tres ... ad commodum lectoris summa diligentia
confecti

Plutarchus

Francoforti ad Mœnum, 1592

Demetrius

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-360](#)

ret. Nam sic, inquit, adolescenti se subiecit. atq; hoc
deinde refutat, cum Plutarch. non dixerit. id est nimurum
cum larvis luctari.

35 Iuxta Capuam.] κατίτας. Bochius Capuam reddidit:
& sic est apud Appianum libro 4. ἐμφύλ. quæ vrbs tamen
non in ora est sita, sed intelligitur tamen vt cungæ possunt prä-
dia haud longissimè ab vrbe ea distantia, ex Linij libro 120.
cuius extat fragmentum de obitu Ciceronis. Videtur Cae-
ta legendum.

36 Popilius. Scribendum in Græco Πομπίλιον, non πόμπιον
ιον; iampridem ad XLVII. librum Dionis docui.

PLVTARCHI DEMETRIVS, GVLIELMO
Xylandro, Augustano, interprete.

15

*sensuum
Carium
compara-
tio.*

 VI primum artes sensuum similes esse censue-
runt, ad vim in iudicando vtiusque præcipue
mihi videntur respexisse. Est enim id sensibus
cum artibus commune, vt contraria apprehen- 20
dant atque diuident: in eorum autem, quæ discriuerunt,
acconimodatione ad finem differunt. Quod enim sensus
inter alba & nigra, dulcia & amara, mollia ac dura discernit,
id ipsius nihil interest, cum nihilominus à quolibet eorum
objecto moueat, atque afficiatur, & vt affectus est, ita 25
quod percepit ad interiores sensus referat. At vero artes cū
ratione ad delectum, & eorum quæ ipsis cōueniant, appre-
hensionem reiectionemq; alienorum accéidentes, consulti
ea quæ ipsis comoda & utilia sunt, obiter autem & vt co-
gnita vitare possint, contraria contēplantur. Accidit enim 30
medicinæ, vt Morbi Musicae vt dissonantiae naturam consi-
derer: nimurum vt diuersa horum rectius possint efficere.
Et quidem omnium artium perfectissimæ, temperantia, iu-
stitia, & prudentia, non honesta modò, iusta & utilia, sed
& turpis, iniusta atque noxia diuidantes, eam vitiorum 35
vacuitatem, quæ imperitia malarum rerum se venditat,
minimè laudat: quinimodo stoliditatem & ignorantem no-
minat eorū, quæ recte viciuntur cognitu sint apprimè neces-
saria.

saria. Prisci sanè Spartani in solennib. festiuitatibus seruos
suos multum meri bibere coactos in conuiuia introduce-
runt, vt iunioribus ostenderent quid rei esset ebrietas. Nos
autem tametsi eam correctionem hominum, quæ aliorum
§ vitiis commemorandis sit, non admodum humanam atq;
ciuilē iudicamus, nihilominus haud male nos facturos pu-
tamus, si vnum atq; alterum par eorum, qui summa poten-
tia amplissimisq; rebus imprudētiū vñi, illustria vitiorum
documenta præbuissent, in hæc viarum exempla inscrere-
10 mus: non mehercule eo, vt varietate operis lectorum oble-
stemus, sed quod ita demum attentiores praestantium ex-
emplorum spectatores imitatoresq; futuros existimamus,
si ne mala quidem incognita habeant. quo modo Ismenias
Thebanus discipulis suis & bene & male canētes tibia ostē-
15 dens dicere solebat, Ita canendum est, ita non canendum est:
& Antigenitas eo suauius audituros bonum tibicinem ad-
olescentes existimabat, si malum experti fuissent. Itaq; hic
liber Demetrii eius, qui ab oppugnandis verbibus Poliorce-
tes cognominatus fuit, & Antonii imperatoris vitam com-
20 pletetur, qui Platoni à magnis ingeniis vt magnas virtutes,
ita virtia etiam magna proficiisci dicentis præclarum se-
runt testimonium. Nam quemadmodum vterque perin-
de amator, ebriosus, bellicosus, in donando nimius, lu-
xuriosus, libidinosus fuit: ita fortuna quoque conse-
25 quenter simili vñi sunt. Non enim solum magnas ex æquo
res prosperè confecerūt, magnis exciderunt, plurimis po-
titi, plurima amiserūt, improuiso reb. fractis, præter omniū
spem rursum emerserunt (qui illis continuus vitæ cursus
fuit:) sed & mortui sunt simili ferè modò, alter ab hostibus
30 captus, alter proximè eandem fortunam constitutus. Anti-
gono ex Stratonica Corräi filia duo fuerunt filii, quorum
alterum à fratre Demetrium, alterū à patre Philippum no-
minauit: ita enim pleriq; sentiunt. Quidā non Antigoni, sed *Demetrij*
fratris ipsius filium Demetrium fuisse tradunt: cuius pater *genius, for-*
35 cùm ipso adhuc infante dececessisset: mater autē statim *An-* ma, *indo-*
tigono nupississet, factum vt huius filius crederetur Philip- *les.*
pus paucis annis Demetrio minor, matuē obiit. Demetri⁹
statura patre fuit inferior, tametsi magnus. figura autem &
pulchritudine faciei ita insigni & eximia, vt ea singēdo pin-
gendō ve assequi nemo potuerit. Nam vñā cum venustate
& ele-

& elegantia grauitas terrorque in vultu inerat, & heroica quædam ac regia maiestas iuuenili alacritati admixta. Sic ingenium quoque erat & ad perterritos homines, & ad conciliandam sibi corum gratiam aptum. Nam vt vacans conuuiis suauissimum se familiaribus præbebat, victusq; rationem ut quisquam regum delicatissimam sequebatur: ita in rebus gerendis strenuissima vtebatur adiunctitate. Quo maximè imitatus est de diis Liberum patrem, qui & bello acerrimus esset, & confecto bello pacis ad iucunditatem & delicias accōmodādæ scientissimus. Mirifico patrem suum 10 amore prosequebatur: sed propter obseruantiam, qua matrem suam colebat, videbatur magis ex animo, quam potentię demerendæ causa patri etiam studere. Cum aliquando legatis audiendis yacaret Antigonus, Demetrius à venatione superuenit, vt que iacula manu tenebat, ad patrem 15 adiit, eumque osculatus iuxta consedit. Tum Antigonus accepto responso iam discedentibus legatis alta voce, Hoc quoque, inquit, de nobis renunciate, ita nos inuicem affectiones esse. nimur ostendens concordiam cum filio fidelem robur esse regni, & potentia documentum. Adde im 20 patiens consoris est imperium, infidelitatisque & malevolentiae plenum, vt gloriaretur potentia & ætate maximus successorum Alexandri, quod non metueret sibi à filio, sed eum ad se cum hasta venientem admitteret. Et sanè sola (propè dixerim) hæc familia per plurimas successiones ab intestinis cædibus pura fuit: solusque ex omni Antigoni posteritate Philippus filium suum necauit. Reliquæ Alexandri successorum familie ferè omnes multis liberos, matrum, vxorūmq; cædibus sunt contaminatae. nam qualia apud Geometras sunt, quæ illi sibi concedi suo iure 30 poscunt, & postulata appellant, tale postulatum regibus commune est, & quasi concessum fratres securitatis causa necare. Humanum fuisse initio Demetrium, & amicorum studiosum, hoc exemplo intelligi potest. Mithridates Ariobarzani F. socius ei erat, & æqualis, & obseruabat Antigonus, homo neque re, neque aliorum opinione malus. De eo sinistra suspicio incidit Antigono propter insomnium. Nam secundum quietem visus erat sibi spaciosum canipum auri ramentis conserere, inde auream primū succresce- 35 re segetem, paulo post se cum reuertisset ed nihil præter stipulas

Pietas.

Humanitas.

stipulas offendere, & cùm grauissimè doleret, cuiusdam
 vocem audire, qui Mithridatem aurea demessa segete in
 Pontum Euxinum abiisse diceret. Perturbatus, id visum fi-
 lio ad silentii priùs iuramentum adacto aperuit, idque et-
 ñiam, se statuisse quoquo modo Mithridatem interficere.
 Grauiter doluit hac re cognita Demetrius, cùmque ado-
 lessens ille pro more suo ociosus ad ipsum accessisset, ob
 iuramenti religionem verbis eum monere non ausus, sen-
 sim ab amicis seduxit: cùmque soli essent, in terram inuer-
 sa hasta cernente eo scripsit, Fuge Mithridates: isque re in-
 tellecta, noctu in Cappadociam aufugit. Insomnium au-
 tem Antigoni mox satum comprobauit: amplius enim &
 bonam regionem occupauit Mithridates, regnique Pon-
 tici, quod in octavo circiter rege Romani euenterunt, au-
 tor fuit. Hæc ingenii in Demetrio humani & iusti sunt indi-
 cia. Enimvero propter contentionem & amicitiam (veluti
 in elementis Empedoclis) dissidia inter homines & bella
 existunt, vicinos præsertim & conterminos: quomo do et-
 iam bellum quod omnibus inter se Alexandri successorib.
 fuit continens, rerum & locorum contiguitas inter quos-
 dam illud illustrius fecit, magisque inflammatu: id quod
 tum Antigono & Ptolemæo vsi venit. Agebat in Phrygia
 Antigonus, & Ptolemæum audiens ex Cypro transmittere,
 Syriamque vastare, ac vi vrbes occupare, Demetrium si-
 lium annos natum xxii actum primum cum plena pote- *Bellum co-*
 state magnis rebus præfectum contra eum misit. Sed iuue- *tra Ptole-*
mæum.
 læstra exercitatus multa ac magna certamina obierat, apud
 Gazam vrbem victus est, cæsis de eius exercitu quinq; ho-
 minum, & captis octo millibus: amisit etiam tentorium, &
 pecunias, & omnia quæ ad cultum corporis pertinent. Ve-
 rum hæc ei cum amicis remisit Ptolemæus, prudenter &
 humaniter addens, Non de omnibus simul rebus sed de
 gloria & imperio sibi aduersus eum certamen esse. His De-
 metrius receptis comprecatus est Deos, vt ne diu se Ptole-
 mæo hoc beneficium debere paterentur, sed occasionem e-
 ius simili modo persoluendi quam primum darent. Neque
 verò ita, vt iuuenem initio rerum gerendarum subuersum
 par fuit, cladem eam tulit: sed vt grauis imperator qui vices
 rerum expertus esset, conscribendo exercitui, armis paran-
 dis,

dis, vrbib. in fide retinendis, collectis militibus exercendis curam impendit. Antigonus autem audit a suorum clade Ptolemæo, qui nunc impuberis vicisset, mox cum viris de- certandum fore dixit: tamen ne animum filii spiritusque diminueret, iterum sibi potestatem pugnæ conserendæ, dari cupientem non prohibuit. Paulo post Cilles Ptolemæi legatus venit magnis cum copiis, ut Demetrium ob amissam prius victoriam spretum Syria penitus expelleret. Hunc subito adortus nec opinantem Demetrius, ita per- terruit, ut castra simul ducemq., & septem millia militum 10 in suam potestatē viuos redegit cum ingenti præda. Ne- que tam iis quæ adeptus erat, quām quæ redditurus, gau- debat. neq; tam partas victoria diuitias amplexus est, quām gloriā, & occasionem compensandi beneficij. Non suo ta- men arbitrio egit, sed ad patrem ea de re scripsit: qui cūm 15 ipsius iudicio omaia permisisset, ipsum Cillam, amicōs- que eius liberaliter donatos dimisit. Hic casus Syria eiecit Ptolemæum, Antigonum autem à Celænis reduxit, gau- dentem victoria, & filii conspectum desiderantem. Secun- dum hęc missus ad Arabes Nabatæos subigendos Deme- trius, haud citra discimen in loca aquis carentia incidit: 20 audacia tamen sua & confidentia barbaros perterrefecit, magnamque inde prædam & camelos DCC. abduxit. Cūm vero Seleucus recuperato regno (etenim ab Antigono fue- rat Babylonia exturbatus) cum copiis ad subiugandas 25 India finitimas & circa Caucasum sitas prouincias iuisset: Demetrius vacuam se inuenturum Mesopotamiam spe- rans, subito transmisso Euphrate in Babyloniam irruit, al- teraque arcium (duæ enim sunt) præsidium Seleuci depu- lit, ac septem virorum millia de suis imposuit: militibus 30 que permisso ut quantam possent ex agris prædam age- rent, ad mare reuersus est. Quo quidem factō confi- mavit Seleuco regnum, quod tanquam alienum infestans vide- batur ipsi cōcedere. Ptolemæo Halicarnassum oppugnat- te, celeriter opem vrbiferens obsidionem discussit. Nobis 35 lis quidem hic conatus fuit. Mirificus deinde ardor iis in- cessit, vniuersam Græciam liberandi, à Casandro & Ptole- mæo seruitute oppressam. Nemo regum eo bello pulcrius aliud aut iustius gessit: quas enim opes quondam vnā pa- rauerant oppressis barbaris, eas gloriæ causa in Græciam imper-

Impenderunt. Ut primum nauigandum esse Athenas pla- *Gracia* b.
 cuit, Antigonus amico cuidam dicens, debere ipsos hanc *beranda*
 urbem si cepissent, in sua potestate retinere, ex qua aditus *institutus*
 in totam Græciam pateret: repudiato eo consilio. Beneuo-
 lenta, inquit, egregium & certum gradum nobis in Græ-
 ciam aperiet: ab Athenis autem, tanquam specula orbis ter-
 rarum, celeriter fama omnium actionum indicia ad quos-
 cunque homines dissipabit. Nauigauit ad Athenas Demet-
 trius classe c. et nauium, talentorum argenti quinque mil-
 libus instructus. Vrbem tum Casandro Demetrius Phaie-
 reus adseruabat, Munychia præsilio tenebatur. Demet-
 trius tamen prudentia sua fortunam subsecutus, xxv die
 mensis Thargelionis ad Piræum appulit, nemine præsen-
 tiente, & cum classis propè iam adesse cerneretur, omnibus
 15 se ad eam excipiendam (a Ptolemaeo enim missas naues pu-
 tabant) parantibus. Serò duces re intellecta ad auxilia ac-
 current, tumultuatumque est, vt fieri par fuit ab iis, qui
 hostem improviso in terram egredi conantem prohibere
 cogeretur. Demetrius cum portuum fauces apertas offen-
 20 disset, intróque nauigasset, omnibus iam conspicuus signo
 à navi dato silentium postulauit: eo facto, per præconem
 edixit, se missum à patre, vt (quod felix faustumque sit)
 ejecto præsidio Atheniensibus libertatem & suas leges
 suamque rem publicam restitueret. His dictis, pleriq; scuta
 25 ante pedes suos proponentes, plausum dederunt, Deme-
 triumq; seruatoris & benefactoris nomine vocantes, egre-
 di in terram iussérunt. Phalereus autem cum suis, tametsi
 vtique accipendum potent'orem censerent, etiam si nihil
 eorum quæ pollicebatur esset facturus, legatos tamen de-
 30 precatum miserunt: quibus cum benignè collocutus De-
 metrius Aristodemum Milesium paternum suum amicum
 adiunxit: Phalereum autem sentiens ea rerum mutatione
 magis à ciibus sibi quam hostibus metuere: gloriā viri &
 virtutem veneratus, Thebas eum, vii petserat, addito co-
 35 mitatu tutò deduxit. Urbem, quā quam eius contemplan-
 dæ desiderio tenebatur, prius tamen visurum se quam ea r.
 ejecto præsidio protus liberasset negauit. Munychiam val-
 lo & fossa cùm cinxisset, interim Megaram, quam Callan-
 der præsidio tenebat, classe periit. Hic cognito Cato
 polin, quæ Alexandri Polysperchonus F. vxo fuerat, no-
 bilis

*In cōtinēn-
tia pērīcū-
lōsa.* bili formæ mulierem Patris commorari, & congressum i-
p̄us expetere, relictis in agro Megarico copiis, cum pau-
cis expeditis militibus eō profectus est, & seorsim ab his
ipsis tabernaculum posuit, vt mulier ad ipsum ingrediens
non conspiceretur. Id cūm quidam hostium animaduertis-
sent, subito in eum impetum fecerunt: ibi perterritus ar-
repto vili amiculo cursu effugit, parumq; absuit quin ob
incontinentiam turpissimè caperetur: tentorio quidem &
opibus potiti hostes discesserunt. Megara capta cūm mili-
tes ad direptionem se conseriēt, multis precibus Megaren-
sibus salutem Athenienses impetrarunt, vrbemq; eam ex-
turbato præsidio liberam esse iussit Demetrius. Dum hæc
*stilpophi-
losophus.* ageret, Stilponis etiā philosophi recordatus est, qui eo no-
mine celebratur, quod oculam vitam instituisse ducere.
Hunc igitur accitum percontatus est, Num ipsi quoq; ad
emptum aliquid à militibus esset: respondit Stilpo, Nihil
omnino: neq; se vidisse quenquam, qui scientiam auferret.
Cūm verò serui Megarensium prope omnes essent furtim
subducti, & Demetrius eum iterum benignè alloquens di-
ceret, Liberā vobis o Stilpo ciuitatem relinquō, Recte, in-
quit, dicas: nullum enim nobis seruum reliquisti. Reuefus
inde ad Munychiam, cūm eam vi expugnasset, castellūm
que in ea diruisset, ita demum Atheniensibus eum inuitan-
tibus, Vrbem intravit, aduocatisq; in concionem ciuibus
rempub. restituit, pōllicitusq; est à patre ipsis frumenti me-
dimnorū c. l. millia, & ligna quæ centum triremibus fa-
briquandis sufficerent. Athenienses autem cūm popularem
ciuitatis statum anno decimoquinto quām amiserūt rece-
pissent, medioq; inter Lamiacam & q; apud Cranonem
cōmissa fuit pugnā tempore verbo quidem in paucorum, 30
rei ipsa in vnius potestate fuissent ob Demetrii Phalerei po-
tētiā, tantis beneficiis in ipsos insignem Demetrium im-
modicos honores decernendo inuisum molestumq; reddi-
derūt. Primò omnium Antigono & Demetrio regium no-
men decreuerunt, quod alias abominabantur illi, solumq; 35
earum rerum, quas Philippus & Alexander post se relique-
rant, intactum hactenus & à nemine vēdicatum fuerat. So-
li etiam eos Deos seruatores nuncupauerunt: & epony-
mo magistratu sublatō, statuerunt vt quotannis sacer-
dos Seruatorum crearetur, cuius nomen edictis & contra-
ctuum

Etum formulis inscriberetur. Ipsos quoque cum reliquis
 Diis intexi peplo, edito iussuerunt: locum vbi primū à
 carru descendisset ipse, consecrārunt, arāmque ibi Demet-
 trij Catæbatæ (id est desultoris seu descendantis) posuerunt.
 Duas etiam tribubus addiderunt prioribus, Demetriadem,
 & Antigonidem: & senatum quingentorum antè, tum sex-
 centorum vitorum cōstituerunt: singula enim tribus quin-
 quaginta senatores dabāt. Insolentissimum fuit Stratoclis,
 (is enim scitarum istarum fuit & subtilium autor blanditia- *Stratocles*
 rum) commentum, qui legem promulgavit, ut si qui publi- *homo im-*
 co edito ad Antigonus vel Demetrium mitteretur, ij non *pudens.*
 legati, sed Theori, id est consultores, nominarentur: quod
 nomen eorum est, qui Pythia ait Olympiā à maioribus
 tradita sacrificia pro ciuitatibus in solenni Græcorum con-
 uento peragebant. Erat is Stratocles alioquin homo teme-
 rarius, & impurus, & qui prisci illius Cleonis æmulus, scur-
 rili impudentia vanitatem suam populo venditare videre-
 tur. Scortum nomine Phylacium ad se receperat: quæ cùm
 ei aliquando ad cœnam cerebra & colla de foro empta ap-
 portaret, Papæ, aiebat, hæc tu nobis obsonata es, q. ix nos
 rerumpub. gubernatores ludimus pila. Idem victa ad Amor-
 gum classe Atheniensium vñcios præuertens, coronatus
 per Ceramicum in forum prorupit, victoriāmque annun-
 cians legem tulit, vt sacra gratulatoria fierent, & caro tri-
 butim diuideretur. Paulo pòst cùm aduenissent, qui fra-
 etas à pœlio naues adducebant, populūsque eum iratus
 vocaret, protetuē tumultum sublīstens, Itāne tandem, air,
 malè vobiscum aëtum est, quod biduum lāti exegistis? Hu-
 iusmodi erat Stratoclis audacia. Enimuerò (vt ait Aristo-
 phanes) erant & alia quædam, ipso igne calidiora. Quippe
 inuentus est quidam Stratocle impudentior, qui Deme-
 trium, quoties Athenas veniret, eo modo excipi, quo Ce-
 res & Liber pater excipiuntur, & ei, qui splendore hospiti-
 tij ei præbīt cæteros magnificientiāque superasset, publi-
 cè argentum ad sacrum donarium dedicandum dari le-
 ge lata iuberet. Denique & mensem Munychionem De-
 metrionis, & mensis vniuersiusque ultimum diem Deme-
 triadis nomine ornarunt, & Bacchanalibus Demetria ap-
 pellationem fecerunt. Horum pleraque prodigiis diuini- *Prodigia:*
 tus sinistris sunt reprehensa. Peplus enim, intextis, yti statu-
 fff

tum fuerat, præter Iouem & Mineruam Demetrio & Antigono, cùm per Ceramicum deferretur, turbine venti corruptus, mediūsq; ruptus est. Circum araseorū multum circu^s tæ suppululauit, quæ alioq; ea in regione haud frequens nascitur. quo die Bacchanalia agebantur, ingēti gelu, quod præter anni tempus obortum fuit, coacti sunt pompa intermittere. pruina quoq; densa cecidit, quæ suo frigore nō vites modò & fucus, sed & segetem propè omnem in herba adussit. Itaq; Philippides Stratoclis inimicus, sic eum quādam in comœdia insectatur:

10

*Prinna cuius ob impietatem Cineas
Adiūsit, & ruptus sacer est medius peplus,
Decrum honores hominibus quod tristrueret.
Populo existialis sunt hac, non comœdia.*

Fuit is Philippides Lysimachi amicus, ac propter ipsum multa populus à rege accepit beneficia: videbatur etiam ei ad res gerendas & militiam haud mala consilia suppeditare. probis alioquin moribus, nihil interturbabat, neque aulica curiositate laborabat. Amicè aliquando secum confabulanti Lysimacho, & dicenti, Quid vis ḥ Philippide meorum rerum tecum communicem? Quiduis (respondebit) ḥ rex, modò ne arcanum. Data autem opera hunc poetam scenicum cum illo conationali homine contuli. Omnium hororum insolentissimus & absurdissimus fuit, quem ei Dromocidas Sphætrius detulit, peti oraculum ab ipso de scutorum dedicatione Delphica iubens. Ipsa adē verba eius rogationis adscripti: Quod felix faustūmque sit, ve-
lit iubeat populus Atheniensis deligi vnum Atheniensem, qui ad Seruatorem eat, & litato Demetrium Seruatorem interroget, quo modo piissimè, optimè, & celerrimè populus donaria dedicare possit: ac quod si iussirit, id ita faciat populus. His illi adulacionibus Demetrium alioquin haud sana mente prædictum demulcentes corruperunt. Proinde Athenis tum oculos Eurydicen duxit viduam, quæ ab antiquo illo Miltiade genus ducbat: & vxor Ophelæ Cyrenes principis, eo defuncto Athenas redierat. Eas Athenienses nuptias tanquam honorem & beneficium urbi suæ factam interpretabantur. Alioquin autem Demetrius ad contrahendas nuptias facilis erat, multā que simul uxores habebat: inter quas autoritate & honore excellebat Phila

20

30

35

*Arcanū.**Vxores De
nicij.*

propter

propter Antipatrum patrem, & quia antè Craterus eam in matrimonio habuisset: quo nemo successorum Alexandri maius Macedonum sui desiderium reliquit. Hanc Demetrius admodum iuuenis ætate iam prouectiorem suasu patris duxit: cimq; inuitus hoc faceret, Antigonus in aurem eius usurasse fertur ex Euripide imitatum versiculum,

*Fac ob lucrum contra naturam nuptias:
similiter enim hoc cadit vero Euripidis versui,*

Fac ob lucrum contra naturam seruias.

Eo quidem in honore Philam reliquásque vxores duxit Demetrius, vt palam cum multis scortis, multis etiam ingenuis rem haberet: atque ob eam incontinentiam inter omnes suæ ætatis reges pessimè audiuit. Cùm pater eum euocaret, vt de Cypro aduersus Ptolemæum belligeraret, necesse quidem habuit obedire: grauiter tamen dolens se à bello pro Græcia suscepto, honestiore eo & splendidiore, abstrahi, misit ad Cleonidam Ptolemæi ducem (is Sicyonem Corinthumque præsidio tenebat) qui ei paœa pecunia persuaderent vt vrbes liberas dimitteret. Eo conditionem repudiante, celeriter soluit: auctisq; copiis, Cyprum appulit, ac Menelaum statim Ptolemæi fratrem prælio commissso vicit. Ipso autem Ptolemæo magnis cum terrestribus naualib; que copiis adueniente, minis quidem inter ipsos superbis, colloquiisque actum est. {Nam Demetrius Ptolemæus abire iubebat cum classe, ne collectis vniuersis copiis concularetur: Demetrius contrà missum se eum facere dicebat, si Sicyone & Corintho præsidia se deducturum paciferetur} ad certaminis verò euentum suspensi ancipiti cura animi non ipsorum modò, sed & cæteroram omnium principum erant: non enim Cyprum aut Syriam, sed summum principatum victoria ei qui superior discessisset, tributura videbatur. Ptolemæus ad pugnam proevehebatur c. l. nauibus: Menelao autem mandauerat, vtis à Salamina cum sexaginta nauibus, fernente maxime prælio, à tergo in Demetrij classem impressio nem faceret, ordinésq; disturbaret. His Demetrius decem naues opposuit, (tot enim sufficiebant ad angustias portus obtinendas) peditatum per promontoria in mare procurrentia sparsum instruxit, atq; ipse nauibus c. l. xxx. pugnam iniuit. Magno autem robore atque violentia impetum

*Demetrius
Ptolemæus
vincit.*

faciens, Ptolemaeum repulit: isque simul atque victum se vidit, cum octo nauibus fugam celerauit: plures enim de tota eius classe non evaserunt, ceteris in naumachia proditis, & LXX. cum ipsis viris captis. Quæverò in onerariis nauibus stationem tenebat famulorum, amicorum, mulierum multitudo, tum armorum, pecuniae, machinarum copia, horum nihil manus Demetrij effugit, sed omnia potitus in castra sua abduxit. Capta tunc est etiam nobilis illa Lamia, quæ initio artis nomine (præclarè enim canere tibia videbatur) in precio habita, post meretriciis etiam artibus celebris fuit. Hæc tum neque ætate neque forma integræ, longè minorem natu Demetrium ita suis blanditiis cepit, ut ceterarum mulierum amasius, solius eius amator esset. Secundum naualem pugnam ne Menelaus quidem restitit: sed Salaminam Demetrio, nauisque & terrestres copias, equites nimirum mille ducentos, peditem xii. milia tradidit. Hanc tam illustrem victoriam æquanimitate & humanitate sua ornatiore Demetrius reddidit, humanis hostium cadaveribus, captiuisque dimissis Atheniensibus mille ac ducentas ex spoliis dono misit armaturas. Porro Aristodemum Milesium ad patrem nuncium victoriae misit spontaneū, facili omnium aulicorum assentatorum principem, & tunc haud dubiè ita paratum, ut summam rei gestæ adulacionem adhiberet. Cùm enim à Cypro traieceret, nauim terræ aduerii prohibuit: sed ancoris iactis, in nauis reliquis manere iussis, solus annexam scapham consentit, & ad Antigonum contendit. Is tum expectatione euentus eius pugna suspensus, itaque animo affectus, ut consenteantem erat de tantis rebus periclitantem, cùm de aduentu Aristodemi cognouisset, magis etiam perturbatus, vix seipsum domi continuit: alios autem supra alios famulos amicosque misit, qui ex eo quid rei gestum esset, perquirerent. Aristodemus nemini quicquam respondens, sensim altisque cum silentio immoto vultu ad regem accessit: ita ut perterritus Antigonus, neque præterea cunctationem ferens vltro se ei ad fores obuiam propiperet, multa iam Aristodemum turba comitante, & ad regiam concurrente. Ille ut prope regem peruenit dextram protendens, Salve, inquit, rex Antigone, vicimus Ptolemaeum regem nauali prælio:

Lamia.

Cyprum tenemus, ac militum captiuorum millias sedecim &

Aristode-
mum affen-
tator.

cim & octingentos. Ad hæc Antigonus: Tu quoque, ait, profecto saluus sis: sed quod ita nos torseris, pœnas lues. tardius enim præmium allati nuncij accipies. Tunc primùm Antigonum & Demetrium magno clamore multitudo reges appellavit, & Antigonum statim diadema amici rediuerunt. Demetrio pater diadema misit, & in literis regem salutavit. In Ægypto autem, ea re audita, Ptolemæus quoque à suis rex est nominatus, ne cecidisse animis ob acceptam cladem putarentur. Eius rei æmulatio reliquos etiam Alexandri successores peruagata est. Nam & Lysimachus ferre diadema ccepit, & Seleucus cum Græcis agens: iam antè enim barbaris ut rex colloquebatur. Casander reliquis eum & voce & scripto regem appellantibus, ipse, ut olim, porrò quoque literas suas inscripsit. Atque hæc quidem res non tantum nominis & habitus mutationem habuit, sed & spiritus eorum excitauit, & animos erexit, virtusque eorum rationi & conuersationi maiestatem addidit: quomodo tragediarum actores vñā cum habitu incessum eriam, vocem, accubitum, & alloquia mutant. Quin & impetrarunt ex eo seuerius, sublata suæ potentia cauillandæ occasione, ob quam prius se faciliores frequenter, & leniores subditis præbuerant. Tantum vnius vox adulatoriis potuit, tantamque in orbem terrarum introduxit mutationem. Porrò Antigonus Cypria victoria elatus, statim expeditiōnē contra Ptolemæum suscepit: ipse terra copias ducens, Demetrio magna cum classe iuxta nauigante. De fine expeditionis Medius Antigoni amicus per insomnium est admonitus. Imaginatus enim fuit ipsum Antigonum universumque exercitum diauli cursu certare, validè initio, & celeriter, sensim deinde vires eius remittere, tandemque spiritum grauiter ducere eum, vixque se sustinere. Itaque ergo ipse in terrestri itinere multas difficultates expertus, Demetrio ita tempestatum vi iactato, ut periculum fuerit, ne in loca importuosa & iniqua compelleretur, infecta res domum reddit. Erat tum propè octogenarius, cumque ipse non tam propter senectutem, quam molem corporis ad obeunda imperatoris munera in utilis esset, filij opera vtebatur, cuius iam ea & peritia & fortuna erat, ut maximas res probè gereret. Luxum autem, luxuriam, compotationesque eius non iniquè ferebat, quibus ille in pace & ocio

Regū no-
men suc-
cessoribus
alexandri
sumptui.

Inanis ex-
pediō.

Luxuria
Demetrij.
& patris
lenitas.

ad satietatem usque deditus, in bello tanquam naturâ temperans abstinebat, & sobrietati studebat. Ferunt eo Lamia aperte tam addicto, Antigonum peregrè reuertenti ac ipsum osculant per risum dixisse, Lamiam ô fili osculari videtis. Rursum cum is plures dies inter pocula prodegisset, & se humoris affluxu vexatum causaretur, Audiu ita, inquit Antigonus: sed Thasiusne erat is, an Chius? Rursum inualetudine teneri filium audiens, cum visum iret, formosum quandam apud fores obuiam habuit: ingressus inde iuxta asedit, manumque eius attrahens, dicenti iam febris discessisse. Et veio, respondit. mihi enim apud ianuam discendens occurrit. Haec iraque Demetrij virtus Antigonus propter cæteras eius virtutes æquo animo ferebat. Scythæ quidem cum ad ebrietatem usque abbibut, neroos arcuum pulsant, animum voluptate iam quasi diffuentem reuocantes. Sed Demetrius & voluptatibus totum se, & rebus seruis dare solebat, & utrumque altero nequaquam admisso tractabat. Neque minor laus imperatoria eius in apparando quam in vrendo exercitu erat: quin illo præstare videbatur, ita omnia abunde ad usum præparata ut essent curabat. Nauium & machinarum artificiosas fabricas etiam spectandi insatiabili quadam tenebatur voluptate. Natura enim ingeniosus cum esset, & contemplationibus apto animo præditus, studium suum non ludicris aut inutilibus oblectationibus dedit: quemadmodum reges nonnulli tibiæ, pictura, torno operam impenderunt. (quoniam & Aeropus Macedo mensulis & lucernulis fabricandis oculum terebat: Attalus Philometor venenosas herbas plantabat, non altercum modo & veratrum, sed cicutam etiam, aconitum, dorycniumque ipse in regia seminans & serens, operamque dabat ut legitimo tempore succos eorum & semina legeret: Parthorum reges laudi sibi ducebant, si cuspides iaculorum ipsi exculperent & acuerent.) At Demetrij etiam fabrilia opera regium quiddam in se continebant, & in magnis rebus ars eius conspiciebatur, ac cum subtilitate acumen ingenij, insignemque prudentiam simul opera demonstrabant: ut non consilio tantum & sumptu, sed manu etiam regis que efficerentur digna viderentur. mole enim sua etiam amicos eius terrebant, elegantia hostes quoque delebat. quod ipsum verius est a nobis, quam ornatus dictum.

*Demetrij
machina.*

dictum. Sedecim remes quidem eius & quindecim remes spectaculo erant hostibus, cum oram ipsorum præternauigarent. Helepoles etiam (machinæ expugnandis vrbibus factæ id nomen est) eius obsecsis admirationi erant, ut res ipsa testatur. Lysimachus enim regum omnium infonsissimus, cum aduersus eum obsecidem Solos Ciliciæ vrbem castra haberet, missis nunciis oravit, uti machinas ipsi suas, nauésque nauigantes ostenderet: cumque id imperasset, admiratione victus discessit. Rhodij autem diu a Demetrius ^{Rhodium} 10 trio in obsidione habitu, composito bello perierunt, ut mabellum. chinas quasdam ipsis veluti suæ potentiae & ipsorum fortitudinis monumentum relinqueret. Cæterum Rhodios op-pugnauerat, quod cum Ptolemæo fœdus & amicitiam haberent, murisque admouerat helepolin maximam. Bas-¹⁵ sis quadrata erat, cuius vnumquodliber latus XLVIII. cu-bitorum, altitudo I xvi. cubitum: inclinabantur autem & concurrebant latera ad fastigium infima basi augustius, Ipsa intus machina variis domiciliis & regionibus intercepta, frontem aduersus hostem apertam habebat, & ad 20 singula domicilia fenestram: per has omnis generis tela emittebantur. Repleta enim erat vitis omne pugnæ genus obsecntibus: atque ita recta & inconcussa æqualiter undique cum strepitu & violentia magna muris admouebatur, ut simul & perterreret, & oblectaret spectaculo. Ad hoc 25 bellum thoraces quoque ei duo ferrei è Cypro allati sunt, appendens vterque minas quadraginta. Horum duritiam & robur ut ostendeter Zoilus artifex, xxvi. passuum spa-cio intorqueri iussit sagittam à catapulta: neq; tamen coictu ruptus est thorax, obseuram modò notam, quæ scalpel-³⁰ lo videtur impressa, accepit. Hunc ipse gestauit Demetrius, alterum Alcimus Epirota, omnium qui cum eo erant bellacissimus atq; robustissimus, qui solus armatura duum talentorum pondus trahente vrebatur, reliquorum armis talentum modò appendentibus: is apud theatrum Rhodi 35 pugnans occubuit. Rhodiis autem fortiter se defendentibus cum nihil memorabile Demetrius efficeret, pertinaci-ter tamen in ira aduersus eos persistit, quodij cum nauim a Phila uxore cū literis, stragulis, & vestimentis missam ad ipsum intercepissent, sicut erat ad Ptolemæum missam: nihil imitati Atheniæ humanitatem, qui cū Philippi

ipso bello potentis tabellarios deprehendissent, lectis re-
liquis epistolis, missam ab Olympiade non aperuerant, sed
obsignatam adhuc ad Philippum miserant. Veruntamen
etsi grauissimè id ferret Demetrius, nactus tamen occa-
sionem Rhodiis parem dolorem afferendi, abstinuit se. Ia-
lysi enim picturam propè absolutam, quam Caunius Pro-
togenes pingebat, in quodam suburbio cùm cepisset, Rhodiis
misslo præcone deprecantibus ut parceret tanto ope-
ri, neque id proderet, respondit, Priùs se patris sui imagi-
nes trematurum, quā tantum attis laborem. Septem e-
nim annos impendisse Protogenes operi dicitur. Fertur A-
pelles ea conspecta pictura ita obstupuisse, ut vox eum de-
ficeret: serò autem dixisse, Ingens labor est, & admirabi-
le opus: defunt tamen ei gratiæ, quā sua opera ad cœlum
extollant. Hanc tabulam in eundem cum reliquis locum 15
compactam Romæ ignis absumpsit. Rhodiis autem acriter
bello resistentibus, Demetrium deserendæ obsidionis
prætextum querentem Athenienses eò aduecti in gratiam
cum iis reposuerunt, ea conditione, ut Rhodij Antigono &
Demetrio socij essent, nisi si contrá Ptolemæum ij bellum 20
haberent. Athenienses autem Demetrij opem implorabant
contra Casandrum Athenastum obsidentem: Demetrius
eò cum cccxxx. nauibus validoque peditatu venit: ac
Casander ex Attica profuga sur.
non modò ex Attica Casandrum profigavit, verùm etiam
fugientem usque ad Thermopylas infecutus cùm fudisset, 25
Heracleam ditione accepit. Transierunt etiam sex milia
Macedonum ad ipsum. In reditu Græcos qui intra Py-
las habitant liberos reddidit: cum Bæotis societatem coi-
uit: Cenchreas cepit: & Phylam, Panactūmque castella à
Casandro prædiis operéque munita aduersus Athenienses 30
occupauit, iisque reddidit. Enimvero Athenienses, quan-
quam antè iam effusè in eum omnes honores cōtulissent,
tamen tunc quoque nouas adulandi rationes repererunt.
Demetrius in ade Minerua ha-bitat.

Pollicum enim Parthenonis (Mineruæ templum ita, tan-
quam virginis ædes, appellatur) diuersorij loco ei assignâ-
runt: ibique agitabat, & Minerua ei hospitium præbere di-
cebatur, hospiti haudquam commodo, & non ea mo-
destia, quæ apud virginē requireretur. Sanè pater eius cùm
sensisset Philippum huius fratrem diuertisse in domo, vbi
tres iuuenili ætate essent mulierculæ, filio verbum ea de re
nullum

nullum fecit, sed ipso præsente designatorem hospitiorum ad se vocauit, &c. Heus tu, inquit, non educes filium meum istis ex angustijs. Demetrius verò, qui Mineruā revereri saltem ut maiorem natu sororem (hoc enim dici volebat) de- *Scelerac-*
buisset, ingenuorum puerorum matronarūmque Atheni-
enium stupris tantam arcī conflauit infamiam, ut is tunc
maximè locus castus videretur, quando is cum scortis Chry
side, Lamia, Dema, & Anticyra libidinem exercebat. Cæ-
tera omnia apertè indicare nolo, Athenarum nominis re-
verentia: Demoelis virutem & pudicitiam operæ precium
est commemorare. Huius impuberis etiamnum non late-
bat forma Demetrium, ob cuius præstantiam etiam Pulcri
cognomen ferebat. Cùm Demetrij multa munera, mul-
tas preces, multas minas ab emissarijs eius allatas spreuisceret, atque ad extremum palæstras & gymnasium fugiens la-
uandi causa in priuatum balneum intrasset, Demetrius ob-
seruato eo tempore ad ipsum solum intrò accessit. Hic puer
solitudinem circa se & necessitatem imminentem cernens,
aleni operculo amoto in aquam feruentem insiluit, & im-
meritò quidem perijt, patria tamen sua formāq; digna au-
sus. Longè deterior Cleænetus Cleomedontis F. qui cùm à
Demetrio literas impetrasset, quib. populus patri eius mul-
ctam quinquaginta talentorum remittere iubetur, non
modò seipsum dedecore affecit, sed & ciuitatem in turbas
coniecit. Remissa enim Cleomedonti multa, decreto pro-
hibuerunt, ne quis à Demetrio literas adferret: quod cùm
is iniquissimè ferret, non abrogarunt modò id decretum, Decreta:
sed & autores eius, suasorēsque partim morte, partim exilio
muletur. Additum his aliud decretum, Sciuisse popu-
lum Atheniensem, ut quidquid rex Demetrius iussisset, id
fas apud Deos, iustum apud homines haberetur. Ibi cùm
quidam ex optimatibus insanire diceret Stratoclem, qui
talia decfeta faceret, Demochares Laconensis, Insaniret
verò, inquit, nisi insaniret: etenim plurimum ob huiusmo-
di adulaciones precij ferebat Stratocles. Demochares a-
tem huius dicti causa delatus, solum vertere iussus est. Hæc
Athenienses agebant, cùm maximè liberos se, & præsidium
deductum putarent. Demetrius in Peloponnesum profe-
stus, nemine eum hostium subsistente, sed fugientibus
omnibus, vrbésque deserentibus, Aſten (regionis nomen

est) & Arcadiam, excepta Mantinea, in potestatem suam
redegit: Argos, Sicyonem, & Corinthum liberauit, ijs qui
in præsidio erant; centum talentis datis. Argis cùm vna
cum Græcis Iunonia celebraret, ac certaminum præmia di-
Nuptiæ &
fastus De
slagita. uideret, Æacidæ Molossorum regis filiam, sororem Pyr-
thi, Deidamiam duxit. Sicyonijs, extra urbem eos habitare
metrijs, ac dicens, persuasit ut urbem in eum, in quo nunc est, locum
transferrent: si m̄lque cum situ nomen mutans, Demerria-
dem nuncupauit. In Isthmo communī Græciæ concilio a-
do, eoque admodum celebri, dux Græciæ, sicut ante Phi-
lippus & Alexander, es designatus: quibus ille, fortuna &
potentia præsenti elatus, haud paulo præstantiorem se du-
cebat. Et Alexander quidem neminem quenquam regum
titulo suo spoliauerat, neque se regum regem dixerat: in d
autem multis & nomen regis & regnum dederat. Hic au-
tem subsannans eos, qui præter se & patrem regis nomen
cuiquam tribuerent, inter pocula atque libandum suauiter
audiebat eos, qui Demetrium regem, Seleucum elephanto-
rum magistrum, Ptolemaeum classis præfectum, Lysima-
chum gazæ cultodem, Agathoclem Siculum insulæ princi-
pem nominarent. Quæ cùm ad reges emanassent, cæteris
deidentibus, solus Lysimachus stomachatus est, se à Deme-
trio spadonem censerit: nam thesaurarijs ferè eunuchis re-
ges vtebantur. Omnia verò insensissimus ei erat Lysima-
chus, & amorem ei Lamiæ exprobrans, tunc primum dice-
bat visam meretricem, quæ ex scena tragica procederet: con-
tra Demetruis suum scortum illius Penelopa pudicius esse
dicebat. Cùm Athenas redire statuisset, scripsit eō se cupere
statim sacris initiari, & à minimis mysterijs usque ad maxi-
ma (quæ ab inspectione epoptica dicuntur) totius sacrificij 30
ritus cognoscere. Id neque fas erat, & nunquam antea fa-
ctum. Parua enim mysteria mense Anthesterione perage-
bantur, magna Boëdromione: ab his ad epoptica illa inspi-
cienda ad minimum annus requirebatur. Leætis literis solus
Pythodorus, daduchus (id est facifer) eo tempore, ausus est 35
contradicere, tametsi frustra. Stratoclis enim decreto Mu-
nichioni Anthesterionis nomen impositum est, & eo mense
Demetrius ad parua mysteria admissus. Rursus inde idem
Munichion Boëdromion factus est, & reliqua sacra pera-
cta, & ad summa etiam illa aspicienda admissus Deme-
triu

trius. Itaque Philippides Stratoclem conuicio proscian-
dens ait:

Hic mensem in unum annum redigit integrum.

Et de habitatione Demetrij in Partheone,

5 *Arcem is Minerua fecit dñi eorum,*

Et scorta in ades introduxit Virgines.

Cùm verò Athenis tunc multa fierent iniquè & iniustè,
id omnium maximum ciuibus dolorem attulit, quòd De-
metrius cùm Atheniensibus imperasset, vti celeriter c c l.
10 talenta cogerent, sibique darent: postquam pensio ea ce-
leri exactione duráque est collata, & argentum paratum vi-
dit, Lamiae id omne cæterisque circum eam scortis ad sa-
ponem emendum dari iussit: turpitudo enim damno, & vox
ea ipso facto molestior fuit hominibus. Quidam hoc non
15 Atheniensibus, sed Thessalìs accidisse dicunt. Præterea au-
tem Lamia ipsa proprio arbitratu cùm cœnam regi fäceret,
à multis pecuniam extorxit, tantaq; fuit eius cœna ob ma-
gnitudinem sumptuum gloria, ut librum de ea Lynceus Sa-
mius conscripsit. Itaque Comicus quidam haud inscrite

20 Lamiam helepolin appellauit: Demochares Solēsis Deme- 8
trium fabulam vocabat, èo quòd Lamiam haberet. Neque *Lamia* 2a.
iam vxoribus modo, sed & amicis Demetrij iuvisa erat La- mor.

mia, quod nimio sui amore eum cepisset. Quosdam ad Lysi-
machum legatos miserat. His cùm Lysimachus per ocium
25 in femoribus & brachijs suis graues cicatrices vnguiū leo-
ninorum ostenderet, & narraret, vti cum leone à rege Ale-
xandro inclusus decertasset: ridentes, regem suum quoque
immanis feræ Lamiae morsus in collo ferre dixerunt. Ac mi-
rum fuit, quod initio Philam ob imparem ætatem asperna-
30 tus, Lamiam pertulerit ac tamdiu amauerit iam natu gran-
diorem. Demo quidem, quām cognomine Maniam, id
est, insaniam, dicunt, tibia canente Lamia ad cœnam, in-
terrogata à Demetrio quid ipsi videretur, Vetula, inquit, “
mihi ò rex videtur. Eadem cùm Demetrius multis appositis “
35 bellarijs diceret, Viden’ quām multa mihi mittat La- “
mia? Plura tibi, inquit, mater mea mittet, si cum ipsa “
dormire velis. Memoratur etiam eius reprehensio senten- Bocchoris
tiæ à Bocchore late. Quidam in Ægypto meretricem Tho- studicium.
nidem deperibat, magnam auri summam exigentem. Is
cùm in somnis imaginatus se cum ea rē habere, cōcupiscere

eam

eam desijsset. Thonis eum mercedem apud iudices popo-
scit. Bocchoris causa cognita, eum iussit quantum postula-
batur auri numeratum in vase hinc inde manu agitare, &
eam vmbram à scorte apprehendi: indicans imaginatio-
nem veritatis vmbram esse. Lamia id judicium iniustum es-
se censuit: non enim ut insomniu iuueni amorem, ita vmbra-
mam meretrici cupiditatem auri ademississe. Hæc de La-
mia. Cæterum casus & res gestæ Demetrij, quas deinceps
sumus exposituri, veluti à comicâ scena in tragicam narra-
tionem nostram transferunt.

Antigoni contra re-
sus Antigonum conspirauerant, & in unum copias suas
ges bellum conducebant. Itaque Demetrius cùm se ex Gracia ad pa-
& inter- trem contulisset, præter ætatem belli cupidio multum ro-
bus ac fiducia attulit. Enimvero appetit Antigonum, si
paululum concedere, & de nimia principatus cupiditate 15
non nihil remittere voluisse, eum & retinere, & filio suo
tradere morte sua potuisse. nunc ingenio moroso & super-
bo præditus, neque verbis minus quam actionibus asper,
multos iuuenes, & eos præpotentes aduersum se irritauit.
Tum quoque illorum fœdus & societatem se iactabat tan- 20
quam auium multarum semina legentium concursum la-
pidis ja&t;tu & strepitu dissipaturum. Peditatum ducebat se-
ptuaginta millibus ampliorem, decem equitum millia, ele-
phantos LXXV. Hostium copiae erant, LXIIII. peditum
millia, equitatus quingentis equitibus quam Antigoni ma- 25
ior, elphantis CD. currus CXX. Antigonus ut prope hostes
peruenit, non tam propositum quam spem mutauit. Soli-
tus enim antehac sublimis & exultans ad prælia accedere,
magnâque voce & tunidis sermonibus, nonnunquam et-
iam iocis & facetijs constantiam animi sui, & hostium iam 30
imminente certamine contemptum ostendere: cogitabun-
dus tuus, tacitusque plerunque cernebatur, filiumq; suum
exercitui monstrabat, & successorem comprehendebat.
Id vero maximè omnes admirati sunt, quod cum eodem in
tentorio solus colloquebatur, cum autem ne cum isto quidem 35
qui cœquam arcani colloquij agitare consueuisset: sed suum
solius consilium secutus, quæ secum ipse statuisset, ea pa-
lam deinde pronunciare & exequi. Et ferut Demetrio eum,
cum is adolescens adhuc ex ipso quæsiuisset, quando essent
castra moturi, iratus respondisse: Quid? an vereris ne tu so-
lus

lus tubam non exaudias? signa quoque tum aduersa fortunæ
 ipsi acciderunt. Demetrius in somnis visus sibi est ex Alexan-
 dro splendide armato querere, quam tessera pugnæ
 daturi essent: cumque is Iouem & Victoriam respondisset;
 dixisse, Abeo ergo ad hostes, illi enim me accipiunt. Antigo-
 nus autem iam instruta phalange exiens, in faciem cor-
 ruit: afflictusque eo casu cum surgeret, manus cœlo ten-
 dens, victoriam à Dijs, aut antequam vinceretur mortem
 sensus expertem petijt. Iam commissio prælio, Demetrius
 cum præstantissima & maxima equitum parte Antiochum
 Seleuci F. adortus est: cumque eum præclara pugna fudi-
 set, intempestiuè eum nimisque impensè insequendo victo-
 riā perdidit. Nam neque ipsi licuit reuerti, & se ad pedites
 recipere, elephantis in medium interuenientibus: & Seleu-
 cus cum phalangem equitum præsidio nudatam cerneret,
 impressionem se facturum in eam simulando, & circumue-
 niendo perterrit, & ad se transeundi potestatem haud in-
 utili consilio fecit: magna enim phalangis Antigoniæ pars
 vtrò ad hostes concessit, reliqua in fugam versa est. Anti-
 gonus autem, multis in ipsum versis cum quidam ei dice-
 ret, Aduersus te, ô rex, isti impetum faciunt. Nimirum,
 inquit, nam quis me defendit? sed Demetrius nobis suc-
 curret. Hac ille spe ad extremum usque fretus, dum filium
 circumspicit, multis confosius iaculis cecidit: solus omni-
 um comitum & amicorum, reliquis omnibus dilapsis, Tho-
 rax Larissæ apud cadaver Antigoni perstigit. Huc ad mo-
 dum finita pugna, reges victores totum Antigoni & De-
 metrij regnum, veluti corpus aliquod, in partes dissecar-
 runt, easque inter se partiti prioribus suis prouincijs ad-
 iecerunt. Demetrius autem cum quinque peditum, qua-
 tuor equitum millibus, continenti fuga Ephesum perre-
 xit. Ibi metuentibus omnibus ne pecunia indigens tem-
 plum violaret, ipse etiam veritus ne milites se ab eo non ab-
 stinerent, celesteriter inde abiit, & nauigationem versus
 Græciam instituit, spei quod supererat plurimum in Athe-
 niensibus collocatum habens: nam ibi Deidamiam vxo-
 rem, opes, nauésque reliquerat, neque Atheniensium bene-
 uolentia ullum tutius suis rebus refugium fore putabat. Ita-
 que ut ei festinanti apud Cyclades Atheniensium legati oc-
 curserunt, monentes ne ad urbem accederet (decreto e-
 tauria, Athenien
 nim

nim populi statutum, ne quis rex Athenas reciperetur) & nunciantes Deidamiam ab ipsis honoris cę Megaram esse deductam: præira è potestate mentis exijt. Tulerat quidem æquissimo animo infortunium, neque ob tantam rerum mutationem de magnitudine animi quicquam diminuerat: sed falsum se insperato sua de Atheniensibus opinione, & simulatam eorum benevolētiā te nunc ipsa detestam, grauissimè ferebat. Quod enim reges aut principes de benevolentiā erga ipsis multitudinis statuunt ex abundantia honorum sibi oblatorum, leuissimum ac ferè vanum sero quonatur indicium; etenim his honoribus, quorum pulchritudo à voluntate eorum qui offerunt æstimanda est, fidem metus derogat, cùm ij & metus causa, & benevolentiā decerni possint. Itaque qui sapiunt, ij non ad statuas, picturas, diuinosve honores, sed ad suas ipsorum actiones respiciunt, illis aut ut honoris causa delatis fidunt, aut ut necessitate extortis dissidunt: intelligentes populū sepe tum maximè, cùm honores decernit, odio habere eos, qui nimios honores & immodicos, idque ab inuitis, accipiunt.

Demetrius ergo cùm in præsentia sentiret, graui se iniuria affectum vlciscendi locum non habere, misit ad Atheniensis qui modestè eos incusarent, & naues suas, in quib. etiam tredecimbris erat, repeterent. His receptis cùm ad Isthmum nauigasset, ibique res suas conquaßatas offenderet (nam & præsidia vndique abierant, & omnia ad hostem defeccerant) relictio in Græcia Pyrrho, in Chersonesum nauigauit: ibiq; Lysimachum vexando copias suas continuit, atque præda locupletauit, iam tam vires & existimationem refumentes. Lysimachus autem à cæteris regibus negligebatur, quod nihilo moderior Demetrio, tum quoque ob potentiam

Selencij & metuendus videbatur. Paulo post Seleucus missis legatis Stratoniceū Demetrij & Philæ filiam in matrimonium petiit, cùm quidem iam ex Apama Perside filium haberet Antiochum: sed regnum suum & pluribus sufficere successoribus, & sibi Demetrij affinitate opus esse putaret. quando Ly simachum etiam animaduerrebat duas Ptolemæi filias, unam sibi, alteram Agathocli filio matrimonio iunxit. Demetrius autem insperatam felicitatem ducens oblatam sibi à Seleuco affinitatem, filia assump̄ta vniuersis cum nauibus Syriam petiit. Cum vero ad terram appellere aliquoties necesse

esse haberet, Ciliciam quoque attigit, quam Plisarchus
 Casandri frater sibi post obitum Antigoni a regibus attri-
 butam obtinebat. Is in egressionibus injuriam prouincie
 allatam a Demetrio querens, simul & Seleucum delatus,
 qui iniussu reliquorum regum cum communi hoste in
 gratiam rediret, ad fratrem se contulit. Quod vbi sensit
 Demetrius, a mari ad Quinda profectus est: ibique cum in
 aeratio reliqua inuenisset mille ducenta talenta, his conua-
 satis celeriter abiit. Iam & vxor Phila ad ipsum peruenierat,
 to cum apud Orossum Seleucus occurrit. Primus statim con-
 gressus rege dignus, dolo & suspicionibus caruit, priorque
 Seleucus Demetrium conuiuio in castris accepit in suo
 tentorio, post ab eo in tredecimeti exceptus est: inde per
 ocium colloqui amicè, totosque dies conuersati sunt abs-
 que armis & stipatoribus, donec Seleucus accepta Strato-
 nica splendide Antiocham redijt. Demetrius Ciliciam te-
 nuit, & Philam uxorem suam ad Casandum fratrem eius
 misit, criminum a Plisarcho obiectorum purgandi causa.
 Interim Deidamia cum ex Graecia ad ipsum nauigasset, &
 haud diu vna fuisset, ex morbo quodam decessit. Ptole-
 mai exinde, cum quo Seleuci opera amicitiam inuerat, fi-
 lia Ptolemais ei pæcta est. Hæc Seleucus ciuiliter. Ciliciam
 autem pecunia data redimere a Demetrio cupiens, & cum
 is denegasset, Tyrum ab eo & Sidonem iracundè reposcens, Seleucus illi
 iniurius esse visus est, & iniquè agere: qui cum ab India ad beralias:
 mare Syriacum omnes regiones possideret, adeo tamen
 pauper parvusque animi esse vellet, ut propter duas urbes so-
 cerum suum aduersa vsum fortuna exagitaret. At Platonii e-
 uidens testimonium tulit, qui veras dinitias affectantem
 non addere opibus, sed diminuere immensam cupiditatem
 iubet, quod eam qui non sustulerit, nunquam sit penuria &
 paupertate se liberaturus. Neque vero Demetrius conce-
 sit, sed, inquiens se, ne si millies quidem vietus esset, vn-
 quam mercede sibi Seleucum generum adseiscere dignatu-
 rum, urbes eas praesidijs munisit. Auditio autem Lacharem A-
 thenis coorta seditione tyrannidem inuadere, sperans si co-
 accessisset, se facile urbe ea potiturum, classe mare medium Athenarum
 tuto traiecit: apud Atticam autem tempestate oborta clas- Et receper-
 sis magnam partem & plurimos mortales perdidit. Ipse su- rras Deme-
 perato periculo bellum contra Athenienses ostus, cum res trius:
 non

non succederet, dimissis qui nouam classem colligerent, in Peloponnesum conuersus est. Ibi Messenem oppugnans, telo balistę in faciem & per maxillam in os ieiunus, in graui fuit discrimine. Recepta sanitatem, quasdam vrbes, quae ab ipso defecerant, in potestatem redigunt. Inde iterum in Atticam facta impressione, Eleusine & Rhamnunte captis, agrum vastauit: nauimque nactus frumentum Athenas deuenientem, mercatorem & gubernatorem suspedio afficit. Quo exemplo territis alijs, & fames vrbe inuasit acris, & aliarum quoque rerum penuria: etenim medimus salis quadragesima denarijs vendebatur, frumenti modius tribus minis. Exiguam Atheniensibus respirationem c. l. naues apud Aeginam visae præbuerant, à Ptolemæo in auxilium missæ. Sed postquam Demetrio multæ ex Peloponneso, multæ ex Cypro naues coactæ sunt, ita ut in vniuersum 15 ccc. nauium classem haberet, missi à Ptolemæo, retrò abiérunt: & Lachares tyrannus vrbe prodita aufugit. Tum Athenienses, tametsi decreuerant, vt si quis mentionem de pace cum Demetrio componenda fecisset, id ei esset capitale: proximas tamen portas statim aperuerunt, legatosque ad eum miserunt, nihil quidem ab eo benigni expectantes, inopia tamen compulsi. Ea enim tanta fuit, vt præter multa alia, quæ tum euenerunt durissima, pater etiam & filius de mortuo mure, qui illis desperatis iam rebus domi desidentibus fortè de culmine deciderat, dimicauerint. Epicurus etiam philosophum traditum est ea tempestate fabis certo numero distributis se suosque familiares aluisse. Hoc rerum statu in vrbe ingressus Demetrius, vniuersum populum in theatrum conuocari iussit, caueamque armis & pulpitum stipatoribus cinxit. Ipse ex superioribus gradibus, 30 vt tragœdiarum actores solent, degressus, cùm auxiliet terrorem Atheniensibus, exordio sua orationis finem eorum metui fecit. Nam & vocis contentionem, & verborum acetitatem sibi temperans, leniter & amicè reprehensis reconciliatus est: centumque millia medimnorum frumenti largitus, magistratus (qui populo essent acceptissimi) constituit. Hic Dromocidas rhetor, cum videret populum præ gudio varias voces edentem, & laudationes oratorum superare certantem, rogationem tulit, vt Demetrio regi Perceus & Munychia dederentur. Hoc approbato, ipse Demetrius

metrius Museum nemine iubente præsidio occupauit, ne
denuò populus iugo excusso nouas ipsi molestias exhibe-
ret. Athenis receptis, statim ad subigendam Lacedæmonem *Ingressio*
animum adiunxit: ac apud Mantineam regem Archida- *in Laco-*
nicam. § mum occurrentem sibi cum vicis et profligassetque pre-
lio, in Laconicam irrupit: rursusque apud ipsam urbem
Spartam ducentis occisis, quingentis captis, videbatur iam
iam urbem à nemine ad id usque tempus captam occupatu-
rus. Enim uero non arbitror nullum fuisse regem, cuius for- *Fortuna.*
tuna maioribus esset ac celerioribus obnoxia mutationi-
bus: neque eam ullis in rebus toties secundam & aduersam,
modò ex prospero successu tristem, modò ex afflito statu
latum mutasse. Ideoque eum ferunt rebus in deterius mu-
tatis, Fortunam Æschyli hoc versu compellare solitum:
15 Tu me extulisti, eadem me is (sento) perditum.
Etenim rebus illi tū ita prosperè succedētibus, ut ad princi-
patum ac potentiam parandam egregios faceret progres-
sus, renūciatur urbes Asiaticas esse a Lysimacho captas: Pro
lemaxum, capta reliqua Cypro, Salaminam, inq; ea liberos
20 eius cum matre obsidere. Veruntamen Fortuna, sicut illa a-
pud Archilochum mulier,

Fallax, aquam ferens manu hac sed altera
Ignum,-----

tam graibus eum & periculis nuncijs à Lacedæmonē a-
25 uocans, alias illicē spes nouarum magnatūmque rerum ei
obtulit. Casandro mortuo, Philippus filiorū eius natu ma-
ximus, cum haud diu Macedonibus imperasset, ipse quoq; *Regno Ma-*
mortem obiit: superstites duo fratres inter se contenderūt. *cedonse po-*
Quorum cum alter Antipater Thessaloniken matrem ne- *titur De-*
30 castet, alter Alexander ex Epiro Pyrrhus, ex Peloponneso *metrius.*
Demetrium sibi in auxilium vocauit. Prior veniens Pyrrhus
pro auxiliij mercede ad se rapuit magnam Macedonię par-
tem, iamque terribilis erat Alexandro vicinus. Cum autem
Demetrius acceptis literis copias adduceret, autoritatem e-
35 ius & gloriam admodum timens adolescens, venientem a-
pud Diuum obuiam factus amicē salutauit atque accepit, 10
dixitque res suas nihil iam eius præsentiam desiderare. Sta-
tim inde sinistræ inter eos oborta suspiciones: & Demetrio
eungi ad cenam (erat autem ab Alexandro inuitatus) insi-
dias quidam exponit, compositum esse inquietus, vt ipsum

inter pocula trucidarent. Demetrius autem nihil perturbatus, paululum modò inter eundum moratus, ducibus mandauit ut in armis haberent exercitum: comites autem & pueros quotquot secum habebat, (erat autem multo, quam Alexandri plures) secum in cœnaculum ingredi, & expectare sūi iussit, dum ipse surgeret. Hæc res Alexandrum a perpetrando facinore deterruit: & Demetrius prætendens se corpore ita esse affecto, ut compotationem non ferret, celeriter abiuit. Postridie discessum moliri cœperit, nouarum rerum nuncios ad se allatos dicens, veniamque ab Alexandro petens, quod citius discederet, sequé cum eo per ocium diutius futurum pollicens. Gausus Alexander non hostili animo, sed sponte sua eum Macedonia abire, in Thessaliā usque comitatus est. Vt Larissam peruenient est, rursus mutuas texentes insidias, ad cœnam se inuicem inuitabant. Hic Alexander metuens ne si ab hospitio Demetrij sibi caueret, eum quoque, quem in coniuicio necare statuerat: cautiorem suo exemplo redderet, scipsum in manus Demetrij prior tradidit. Vocatus enim ad cœnam à Demetrio, venit: cùmq; is inter cœnandum surgeret, territus vna mensam reliquit, cùmq; que ad fores usque subsecutus est. Demetrius postquam ad ianuā & suos stipatores peruenit, id modò fatus, ut sequentem occiderent, exiit: Alexander ab ijs obtruncatus est, & ex amicis ijs qui auxiliij ferendi causa accurrerant: quorum unus iam moriens dixisse fertur, Demetrium unius diei spaciū præoccupasse. Nocte ea, ut consentaneum erat, trepidatum est: manē cum Macedones perturbati poteritiam Demetrij metuerent, neque tamen quicquam hostile ipsis accideret, missis à Demetrio nuncijs colloqui se, & factorum rationes edete velle dicente, animum receperunt, cùmq; benignè admirerunt. Neque longa opus ei fuit apud eos oratione, quin Antipatrum matris cæde conseleratum exosi, quia nullus melior in promptu erat, eum regē Macedoniæ crearent, in que Macedoniā deducerent. Iis etiam qui domi erant Macedonibus haud ingratia fuit mutatio, memoria recentibus ea quæ in Alexandrum vita defunctum Casander perpetrasset: quod si cui in mentem veniret moderatio & æquitatis, qua Antipater maior usus fuerat, eius quoque fractum Demetrius percipiebat. Philæ maritus, ex qua filium successorem regni progenuerat, qui tum adolescentis sub

sub patre militabat. Tam illustri fortunæ beneficio elatus
 Demetrius, nuncios præterea accipit de liberis & matre, di-
 missos eos, donisque præterea & honoribus à Ptolemæo af-
 fectos : filiam vero Stratonicen, quæ Ptolemæo nuplera.
 Antiocho Seleuci filio in cōnubium traditam, superiorūm-
 que barbarorum reginam designatam. Qua de re hæc tra-
 ditur historia. Inciderat in amorem Stratonices noueræ
 Antiochus, quæ iuuenis adhuc puerum iam Seleuco pepere-
 rat. Cùm multis modis excutere eum affectum tentasset,
 tandem desperata re, graui cupiditate & immedicabili egri-
 tudine captus, statuit finem viuendi facere: & simulato mor-
 bo, neglectu eorum quæ ad curam corporis attinent, atque
 inedia paulatim sibi mortem adsciscere. Erasistratus au-
 tem medicus, cùm non difficulter deprehendisset, amore *Erasistra-*
ti solertia.
 cum correptum esse, neque conijecere tamen posset, quid
 deperiret, rei perscrutandæ causa adsiduò in ipsius conclaui
 versatus obseruare coepit, ubi aut adolescens aut mulier a-
 mori apta ingredetur, quis vultus Antiochi esset, & cæte-
 ra quoque considerare, quæ animi maximè affectionibus
 mutantur in homine & consentiunt. Cùm ad reliquorum
 ingressum nihil mutationis sentiret, animaduertit quoties
 Stronica vel sola vel cum Seleuco intraret, (id quod fie-
 bat frequenter) omnia illa, quæ à Sapphone describuntur,
 indicia in Antiocho apparere, vocis repressionem, igneum
 ruborem, oculorum nutus, subitos sudores, pulsuum per-
 turbationem atque inconstantiam: ac victo tandem proti-
 nus animo, angorem, stuporem, ac pallorem. Hæc Erasistra-
 tus perpendens, idque etiam ratiocinatus, regis filium si a-
 lio quam noueræ amore laboraret, haud quaquam ad mor-
 tis visque discrimen ægritudinem reticitorum fuisse: hunc
 quidem eius amorem efferre atque prodere arduum duxit,
 fretus tamen Seleuci in filium benevolentia, ausus est ali-
 quando ei dicere, Morbū Antiochi ex amore esse, sed amo-
 re insanibili, quod fieri non posset, ut is amata potuerit.
 Perterritio deinde regi, & quid ita amor ille expleti non pos-
 set, interroganti, Quia, inquit, vxorem meam deperit. Ibi
 Seleucus: Tu autem Erasistrate, cùm sis amicus noster, cur
 adèd filio meo vxoris tuæ nuptias concedere nolis, præser-
 tim cùm in eo uno niti regnum nostrum videoas? Quia, in-
 quirit Erasistratus, ne te quidem, patrem eius, concessurum

, fuisse arbitrot, si Stratonicam concupiisset. Ad hæc Seleucus
 , cus: Vtinam verò, inquit, amice aliquis hominum deorūm-
 , ve amore filij mei ita subiò à tua vxore èd auertat, vt lu-
 , bens ego regnum quoque dimiserim superstite filio. Hæc
 , cùm ille animo grauiter perturbato multisque cum lucty-
 , mis esset locutus, iniecta dextra Erasistratus, Nihil iam,in-
 , quit, ad istam rem Erasistrati opera eges: ipse enim tu & pa-
 , ter amantis, & adamatae maritus, & rex, optimè familiæ
 , tuæ mederi potes. Proinde Seleucus aduocato in concio-
 , nem vniuerso populo, Decreui, inquit, omnium superio- 10
 , rum prouinciarum regem constitueri Antiochum, & Stra-
 , tonicen eiconiugem, reginamque: filium autem existimo,
 , vt haec tenus in oīnibus rebus voluntatem suam ad man-
 , datum meum accommodauit, ita hac quoque in re obtem-
 , peraturum: quòd si Stratonica illegitimas nuptias detre- 15
 , ctat, amicos hortor vii demonstrent ei atque persuadeant
 , honesta esse & iusta omnia, quæ utilitatis cauia rex statue-
 Bœoticum rit. Porrò Demetrius Macedonia & Thessalia, & maiori par-
 bellum. te Peloponnesi, arque intra Isthmum Megara & Athenis
 potitus, Bœotis bellum fecit. Primum hi mediocribus con- 20
 ditionibus de pace cum eo facienda egerant: postquam au-
 tem Cleonymus Spartanus cum exercitu Thebas venit, re-
 sumpta audacia, simul & Piside Thespensi, cuius inter Bœo-
 tos summa erat autoritas atque potentia, insigante rebel-
 lauerant. Sed postquam Thebis oppugnandis machinas ad- 25
 mouit Demetrius, ac territus Cleonymus se subduxit, Bœoti
 animis lapsi deditioinem fecerunt. Demetrius imposito
 in urbes præficio, exacta ingenti pecunia, & Hieronymo,
 qui historias conscripsit, ipsius praefecto, magnam de se cle-
 mètia opinionem excitauit: maximè eo, quòd Pisidem ca- 30
 ptum non modò nullo supplicio affecit, sed & comiter col-
 locutus Thespianorum Polemarchum constituit. Paulo pòst
 captum esse a Dromichæta Lysimachum nunciatur: itaque
 cum illicò in Thraciam duceret Demetrius, vt vacuam de-
 fensoribus regionem occuparet, rursus defecerunt Theba- 35
 ni, & Lysimachum simul dirissimi referunt. Demetrius cum
 exasperato animo celeriter reuertetur, viatos ab Antigo-
 no filio pugna Bœotos repert, rursumque Thebas obsidet.
 Pyrrho autem Thessaliani incursionibus vexante, & ad
 Thermopylas vñque progresso, Antigonum apud obsedio-
 nem

nem relinquent, aduersus eum contendit: cùmque is cele-
riter aufugisset, decem millibus grauis armaturæ militum,
& mille equitibus in Thessalia præsidij loco relictis, ite-
rum ad Thebas se conuertit. Helepolin quoque machinam
5 tum usurpauit: cuius tanta erat moles, ut vectibus propulsa
duorum mensium spacio vix duo stadia transiret. Bœotis au-
tem fortiter se tuentibus, & Demetrio sæpe contentions
potius quām vtilitatis causa milites periculis obijciente, vi-
dens Antigonos perire haud paucos, grauiter doluit, atque
10 ex patre quæsiuit, Curnam inutiliter milites, nullaque ne-
cessitate postulante interire pateretur. Cui Demetrius sto-
macho moto, Quid, inquit, ea te res solicitat? an tu defun-
ctis dimensum debes? Veruntamen ut ne abuti commili-
tonibus solūm videretur, ipse quoque vñā pericula obiens,
15 collum acuto iaculo transfigitur: neque segnoꝝ eo discri-
mine factus, urbem tandem expugnat. Ingressus urbem, mi-
nas quidem terrorēsque summos Bœotis obiecit: sed trede-
cim viris necatis, quibusdam in exilium actis, reliquis veni-
am dedit. Ita Thebæ, nondum decem ab instauratione actis
20 annis, bis captæ. Cùm Pythia instarent, rem inauditam ad
eum usque diem Demetrius facere ausus, quod ab Ætolis
angustiæ apud Delphos insidebantur, Athenis eam solennē
festiuitatem ludōsque fecit: ibi maximè honorandum Apollinem iudicās, ubi patrius Deus, & generis princeps esse
25 crederetur. Reuersus in Macedoniam cum neque ipse quie-
scere posset, & maiorem suam in bello videret esse existima-
tionem, cùm sui in pace turbulenti & rerum nouarum stu-
diosi essent, in Ætolos expeditionem fecit: agroꝝ que eorum
infestato, Pantaicho ibi cum parte copiarum haud exigua
30 reliquo, aduersus Pyrrhum duxit. Pyrrhus quoque tum forte
aduersus ipsum ibat: sed diueritate itinerum factum est, ut
ne sibi occurrerent. Ac Demetrius quidem Epirum depopu-
labatur. Pyrrhus in Pantaichum incidit: commissaque pu-
35 gna, eum secum congressum, accepto & dato vulnere, in
fugam vertit: multos de exercitu eius cecidit, & quinque
millia cepit. Hæc res plurimum obfuit Demetrio. Etenim
odio, quod Pyrrhus suis sibi factis conflārat, maior fuit ex-
inde eius admiratio, inclytumque apud Macedones nomē,
quod ea in pugna pleraque sua ipse manu gessisset: non-
nullisque Macedonum subibat dicere, in solo Pyrrho ima-

*Pythia la.
ds.*

*Cū Pyrrh.
bellum.*

ginem audaciam Alexandri elucere: ceteros reges, atque in primis Demetrium, maiestatem eius fastumque veluti in scena representare. Erat autem reuera tragicus Demetrij habitus, qui non contentus causatum duabus tænijs ornatarum gestatione, purpuramque auro praetextarum, calecios etiam ex sincera purpura compacta, auróque tincta

Insolentia ferret. Chlamys quoque ei texebatur, superbum & multo *Demetry*. tempore absoluendum opus, in quo mundus & sidera cœlestia depingerentur: quam ob mutationem rerum imperfictam nemo regum gestare ausus est, quamuis haud pauci post ipsum Macedoniam luxuriosi reges fuerint. Neque harum modi rerum insolentia molestus suis erat, sed luxu etiam suo & vita ratione. Indignissime autem cerebant difficiles ad eum aditus: quippe aut non dabat accedendi sui facultatem, aut colloquentibus durum se morosum que præbebat. Atheniensium quidem, quibus præter ceteros Græcos studebat, legationem quandam toto biennio detinuit Vnum ad se Lacedamone missum legatum molestè ferebant, seque spretum existimans, interrogauit ecquid ad se vnum tantum legatum misissent: isque ciuiliter sanè & Laconicè respondit, Utique ô rex, vnum ad vnum. Cum quadam in profectione populari aliquantulum sese ostenderet, & admittere alloquia videretur, quidam ad eum concurrerunt, scriptas petitiones offerentes: quas ille omnes accepit, & chlamyde inuoluit. Magna autem cum voluptate comitantibus eum illis, vt venit in pontem Axij, excusa, chlamyde omnes illas in fluvium abiecit. Grauter eo facto Macedonas offendit, qui iam non regi se, sed ludibrio haberí crederent: cum Philippum recordarentur, eosque audirent, qui de æquitate eius & in hisce rebus moderatione narrabant. Tandem anicula cuiusdam dicto, quæ cum sapientiū eum in via interpellasset, vtque se audiret postulasset, dicens non vacare sibi, alta voce, Noli ergo regnare, dixerat: compunctus re diligentius secum cogitata domum rediit, atque omnia alia negotia petitionibus suorum audiendis postponens, factō à vetus illa initio, aliquot dies causis cognoscendis impendit. Neque verò vlla regi conuenientior actio est, quam iustitiae executio. Mars enim (vt Timotheus ait) tyrannus est: legem omnium regem Pindarus appellat. Etreuges Homerus ait non machinas vrbium expugnari-
ces,

ces, non æratas naues à Ioue sibi traditas, sed tura accepisse
 & custodire: regumque non bellicosissimum, neque iniu-
 siSSimum aut leuissimum, sed iustissimum Ioui discipu-
 lum idem nominat. Verum Demetrius diuersissimum à re-
 gis deorum appellationibus cognomentum sibi delegit:
 hic enim vrbium autor & custos, ille expugnator earum di-
 citur. Aded turpe in honesti locum à potentia sapientia
 experte suppositum, iauisitia etiam opinionem honesti
 conciliat. Cæterum Demetrius Pellæ morbo periculosis-
 mo laborans, propè totam Macedoniam amiluit, Pyriho ce-
 lesti impressione usque ad Edessam peruagato. Alléuato cor-
 pore facile admodum profligauit eum, fœdisque cum eo
 fecit, ne is vicinus identidem molestias exhibens, grauiora
 ipsius consilia interturbaret. Nibile enim humile animo agi-
 tabat, sed spem totius paternij recuperandi conce-
 perat. Spe & conatu apparatus non erat inferior. Iam enim *Appara-*
 & peditum millia x c v i i i . contraxerat, & equitatum x i i . *tus & co-*
 millibus haud multo inferiorem. Ad classem quingenta- *natus De-*
 rum nauium conficiendam parata materia, carinas partim *metry.*
 in Peræo, partim Corinthi, quasdam Chalcide, alias apud
 Pellam constituit: ipse autem singula opificia obiens quæ
 ex vñlo essent fabros monebat, & in machinando consilijs
 instruebat: mirantibus omnibus non multitudinem solùm,
 sed & magnitudinem operum: nemo enim hominum vide-
 rat antè quindeciremem aut sedeciremem nauem. Postea
 quidem temporis Ptolemæus Philopator quadragintare-
 mem construxit, longam c c lxxx. altam ab imo fundo us-
 que ad summum puppis x l v i i . cubitos: remigibus qua-
 ter mille, & nautis præterea c d. instruebatur, recipiebat
 que classiariorum in foris & tabulato propè tria millia. Ve-
 rum hæc nauis spectaculo magis & ostentationi quam v-
 sui fuit, quod difficulter neque sine periculo commoueri
 posset, parumque ab ædificijs fixis differret. Demetrij au-
 tem nauibus non aderat pulcritudo certaminibus inutilis,
 neque artificiosus apparatus usum earum impediens: imò
 celeritas, & utilitas earum maiori erat, quam moles mira-
 culo. Itaque cum Demetrius ad iuadendam Asiam tantas,
 quantas post Alexandrum nemo antè, contraxisset copias:
 Seleucus, Ptolemæus, & Lysimachus contra eum inita bel-
 li societate, ad Pyrrhum communis nomine literas mittunt,

quibus eam hortantur, uti Macedoniam inuaderet: neque id fœdus putaret, quod Demetrius non pacis danda causa pepigisset, sed ut ijs quibus veller bellum inferre posset, ac *Bellū regnū cepisset.* Assentiente Pyrrho, ingens vndique bellum impa-
contra eū, ratum adhuc Demetrium circumstetit: cum magna classe
 Ptolemaeus circumuehens Graciam ad defectionem per-
 traheret, Macedoniam ex Thracia Lysimachus, ex finiti-
 mis regionibus Pyrrhus infestaret. Itaque filio in Gracia re-
 licto, Macedoniæ ut succurreret primum aduersus Lysima-
 chum contendit. Sed postquam renunciatum est ipsi, Pyr-
 rhum Berrhœam urbem cepisse, idque inter Macedones vul-
 gatum, uti solent huiusmodi res, celeriter fuit: non iam con-
 tinere amplius in officio milites Demetrius valuit: lamentis,
 fletu, ira in ipsum & maledictis tota castra feruebāt, dis-
 cedere cupiētum, verbo in patriam, re ipsa ad Lysimachū.
 Visum est itaque Demetrio consilium, ut omisso Lysima-
 cho, qui & ipse Maceðo, plurimis propter Alexandrum ac-
 ceptus esset, in Pyrrhum bellum conuerteret: quem aduenā
 hominem & alienigenam nequaquam sibi essent prælaturi
 Macedones. Sed hoc eum consilium magnoperè fecellit. 20
 Nam postquam castra prope eum collocauit, milites iam
 pridem Pyrrhi in armis virtutem admirati, & quibus au-
 tum esset regno dignissimum existimare eum, qui in armis
 esset strenuissimus, cum præterea eos, qui in ipsis potesta-
 tem venerant, humanissimè tractatos acciperet, omnes ve-
 rò liberari Demetrij imperio, vel ad Pyrrhum vel ad Lysima-
 chum transeundo, cuperent: occultè initio, & pauci simul
 discernerunt: pōst in castris apertè iam tumultuantum est, ad
 extreum auti sunt quidam ipsum accedere, & monere, uti
 suæ ipse salutis prospiceret: non enim porrò Macedonas pro 30
 ipsis luxuria bellum gesturos. Tanta autem fuit reliquo-
 rum importunitas, ut hic sermo moderatissimus ei vide-
 tur. Itaque in tabernaculum intrans, & veluti si non regem,
 sed histriōne ageret, posito tragico illo amictu, pullā chla-
*Regno ex-
 cedit De-
 metrius.*
 mydem induit, & clam sese ex castris subduxit. Plerisque au-
 tem militum ad direptionem conuersorum, atq; inter se de-
 pugnantium, & tentoriū regis deprædantium: Pyrrhus su-
 peruenit, statimq; primo aditu castris potitus est. Inde Ma-
 cedoniam, cuius regnū Demetrius septem per annos stabile
 possederat, cum Lysimacho partitur. Cūm verò Demetrius
 tantis

tantis rebus excidisset, & Casandream profugisset, Philav-
xor eius grauiissimo dolore perculta, maritum suum miser-
rimum omnium regum Demetrium denuò priuatum aspi-
cere non sustinuit, omniq[ue] spe abiecta, fortunam eius re-
bus aduersis quā secundis constantiorem perosa, hausto
veneno vitam clausit. Demetrius autem fortunarum sua-
rum naufragia consecrati certus, in Græciam abiit, atque ^{Fortuna} _{instabilitas}
ibi duces amicosque suos contraxit. Enim uero quam sua
rum rerum similitudinem Menelaus apud Sophoclem his
10 versibus proponit:

Sortem meam semper Deus instabilis rota
Versat, subinde figuras illanonas capit.
Nunquam velut duabus Cynthia noctibus
Poteſt eadem ſub ſpecie perſiſtere:
15 Obscuranunt, ſed innouatur illisq[ue],
Vultumq[ue] ſumit, auget atque ſplendidum.
Et cum refulget nitida lumine plurimo,
Spoliata rurſum luce tenebras induit.

ea rectius Demetrij rebus, earumq[ue] variis augmentis decre-
20 mentisq[ue] accommodari potest. quādō tum etiam fractum,
(vt videbatur) penitusq[ue] extinctum eius regnum iterum ef-
fulſit, paulatimque affluentes copiae ſpem eius confirma-
runt. Initio priuatus, & regiis insignibus carens vrbes obi-
bat: & quidam eum Thebis eo habitu cū vidiffet, haud il-
25 lepidē Euripidis versus protulisset:

Laticeſ adit Dirceaoſ Iſmenioq[ue] aquam,
Habitu Dei mutato in hominis imaginem.

12

Verū ut ſemel in ſpem, veluti regiam viam, ingressus, cor-
pus quoddam & figuram imperij circa ſe composuit, pri-
30 mūm Thebanis rem publicam restituit: Atheniensibus au-
tem, qui defecerant iterum, & Diphilo Seruatorum ſacer-
dote ſubimoto, magistratus more maiorum constitui de-
creto iuſſerant, Demetriūmq[ue] plus opinione ipsorum poſſe
videntes, Pyrrhum ex Macedonia acciuerant, iratus, vrbe
35 magna vi oppugnare intendit. Verū partim Crateti phi-
loſopho, magna gloria & potentia prædicto viro, & ad ſe ab
Atheniensibus misso, concedens quæ is ciuitatis nomine
deprecabatur, partim ab eo edocitus quid in rem ſuam eſ-
ſet, ſoluta obſidione naues suas omnes contraxit, imposi-
tisque vndeclim militum millibus vna cum equitatū, ver-

*Conatus
notis.*

Nuptie.

sus Asiam nauigauit, vt Cariam & Lydiām Lysimachō adi-
meret. Apud Miletum eum Eurydice Philæ soror exceptit,
suam & Ptolemæi filiam Ptolemaida ei tradens, iam ante
desponsatam opera Seleuci. His peractis nuptiis Deme-
trius vrbes statim aggressus multas deditio[n]e, nonnullas 5
vi subegit: Sardes etiam occupauit: & quidam à Lysima-
chō ad ipsum pecuniam & milites adferentes defecerunt.
Cūm autem Agathocles Lysimachi F. cum copiis aduen-
taret, in Phrygiā adscendit eo consilio, vt Armenia adi-
ta Medianā perturbaret, & superioris Asiæ prouincias ten- 10
taret, quæ pulso multos tamen recessus & varia perfugia
possent prebēre. Agathoclem in sequentem aliquot leuibus
præliis superauit: frumentatione autem & pabulatione ex-
clusus, in magnis fuit difficultatibus, militib[us]que suspe-
ctus, quod eos in Armeniam & Medianā deportaret: simul 15
& fames intendebatur, & in transitu Lyci amnis errore
quodam admisso multos homines aqua abreptos perdidit.
Non tamen à cauillationibus sibi temperabant: quidam
tentorio Demetrii initium Oedipi Sophoclei paulum mu-
tatum præscriptis:

20
Cacis seni fili Antigoni quanam loca

Deuenimus? ---

Ad extre[m]um lue etiam famem comitante, vt fieri solet,
vbi penuria ciborum edere alimentis inepta coguntur ho-
mines, amissis ad octo millia hominum, retrò abductis re- 25
liquis Tarsum venit. Statuerat quidem omnem iniuriam
ab ea prouincia prohibere, quæ Seleuco tum suberat, quem
offendere nullo modo cogitabat: verū id fieri nequa-
quam poterat, cū in extre[m]is difficultatibus essent mili-
tes, & transitus Tauri Agathocles obstruxisset. Literas ita 30
que ad Seleucum dat, in quibus deplorata prolixè sua for-
tuna, suppliciter ab eo petit, vt se necessarium suum mite-
retur, ita afflictum vt hostibus quoque miserandus sit.
Inflexit hoc nonnihil animum Seleuci, iamq[ue] suis ibi præ-
fectis scripsérat, vt Demetrium sumptibus rege dignis, & 35
exercitum eius alimentis largè fouverent: cū Patrocles
eum, homo amicus & sapientia fama nobilis, admonet, non
quidem impensorum in copias Demetrij alendas adē[m] ma-
gnam habendam rationem: in eo peccare Seleucum, quod
in Cilicia commorari Demetrium patiatur, regum quon-
dam

dam iniustissimum ac magnificientissimum: nunc ea fortuna pressum, quæ moderato etiam ingenio præditos vim tentare, & noui aliquid audere cogat. Hoc sermone instigatus Seleucus, magnis cum copiis in Ciliciam contendit, § Demetrius autem subita Seleuci mutatione perterritus, ad munitissima Tauri loca se recepit: missisque nunciis ab eo pertit, vt ipsius bona pace liceret sibi aliquam liberorum barbarorum prouinciam occupare, in eaque erroribus & fugarum fine facto vitae reliquum exigere. Sin id nollet, at 10 per istam saltem hyemem exercitum eius isthic aleret, neq; inopem proflus, & ab omnibus nudum rebus, expelleret, hostibusque obijceret. Seleucus omnia hæc sinistrè interpretatus, id modò ei permisit, vt datis obsidum loco primoribus suorum amicorum, per duos menses in Cataonia 15 hyemaret: simul exitus qui in Syriam feruntur occlusus. Ibi Demetrius inclusus, & vndiq; septus, necessitate ad vim excendam cōpulsus, regionem populatus est, & aliquoties cum Seleuco cōgressus superior discessit: aliquando etiam immissos falcatos currus ita euitauit, uti hostes fuderit: p̄ 20 fidis etiam deiectis aditus in Syriam occupauit: atq; omnino animum attollens, cùm milites etiam fiduciam receperisse videret, cum Seleuco statuit propositis amplissimis præmis pugna decernere. Iam Seleucus quoque dubius animi sollicitusque tenebatur, cùm & Lysimachi auxilia, dissidens 25 homini, repudiasset, neque ipse cum Demetrio decertare auderet, insanam eius confidentiam metuens, & viciſſitudinem fortunæ, quæ pletunque eum ex summis angustiis ad magnam felicitatem extulerat. Interim morbus grauis Demetrio accidit, qui & corpus eius vehementer affixit, & 30 res euerit, militibus partim ad hostem transeuntibus, partim ex castris aliò dilabentibus. Ægrè tandem x l. dierum spacio valetudine integrata, assumpto quod superaret militum, hostibus cernentibus veluti iturus in Ciliciam castra mouit: inde noctu absque tuba in diuersam partem 35 profectus, superato Amano monte subiectas regiones usque ad Cyrrhesticam populatus est. Cùm eodem aduenisset, & castra proximè apposuisse Seleucus, Demetrius cum exercitu aduersus eum de nocte cōtendit, ignorantem quid fieret, & dormientem: perfuge quidam Seleucū de aduentu hostis certiorem fecerunt. Itaq; perterritus lecto exiluit, &

clalli-

classicum canere iussit, simul calcos induens, & ad amicos vociferans, cum immani bellua sibi rem esse. Demetrius extumultu hostium proditas insidias sentiens, celeriter suos retrò abduxit. Facta luce cùm Seleucus instaret, quodam suorū in alterum cornu missō, hostes fudit. Tum Seleucus equo dimisso, & deposita galea, peltam arripuit, & se militibus sub Demetrio stipendia merentibus obuim tulit, ostentans sese eis, & hortans ut ad se transirent, ac vel tandem intelligerent levit ipsis, non ut Demetrio parceret, tam diu cunctatum esse: ita factum est, vt vniuersi eum regem salutarent, atque ad ipsum signa transferrent. Hanc omnium mutationem extremā sibi accidere intelligens Demetrius, ex prælio sese subduxit, & ad portas Amant confugit, eāmque noctem in ymbrosa sylva cum amicis & comitibus perpacis exegit: statuerat autem, si qua id ratione cōsequi posset, Caunum pergere, ibi que, ut sperabat, nauibus in statione repertis, mare intrare. Cùm verò intelligeret, ne illius quidem dici viaticum suis esse, & iam alias iniret rationes, Sosigenes amicus accessit eum, quadrigētos numeros aureos se in zona habere indicans. Ex hac pecunia commeatum sibi usque ad mare suffectorum sperantes, iam tenebris orientibus ad iuga montium contenderunt: quæ cùm ex ignibus animaduerterent ab hoste teneri, omisso eo itinere rursus è unde abierant, redierunt, neque omnes (aufugere enim quidam) neque eadem alacritate. Ibi Demetrius, facta à quodam mentione, debere eum se dedere Seleuco, stricto ense mortem sibi conscidere cùm vellet, amicorum tandem consilii atq; admonitionibus persuasus, misit ad Seleucum, se suásque res ei dedens. Seleucus Demetrij salutem fatus nō ipsius, sed Seleuci bona fortuna adscribi debere, quæ sibi prater reliqua bona materiam etiam humanitatis clementiæ quæ exercendæ obtulisset, administris mandauit, ut tentorium regium & alia quæ ad excipiendum Demetrium pertinent, magnificè appararent. Erat quidam apud Seleucum Apollonides, Demetrij quondam familiaris. Hunc statim rex ad eum misit, qui eum consolaretur: & ostenderet, eum ad generum suum suo commodo aditum. Quæ regis sententia postquam patesfacta est, pauci priuūm, post plurimi amicorum ad Demetrium se certatim propinquuerunt, sperantes eum simul atque

atque ad Seleucum peruenisset, summo loco habitum iri:
 Ea res miserationem Demetrij in inuidiam vertit, malevolisque & æmulis data est occasio Seleuci humanitatem impediendi, eumque falsis sermonibus & periculorum denunciatione peruerendi, cum absque illa mora, simul atque in castris conspiceretur Demetrius, tumultus statim vanos & nouas res extituras dicerent. Cum iam ad Demetrium peruenisset Apollonides lætabundus, ac reliqui superuenientes mirificè Seleucum prædicarent, ita ut Demetrius post tot miseras atque tantam infelicitatem tametsi turpem se corporis sui deditionem fecisse putaret, tunc bona spe erectus tamen sententiam mutaret: Pausanias venit cum mille circiter peditibus simul atque equitibus, & remotis cæteris, subito Demetrium non in Seleuci consperatum, sed in peninsulam Syriæ abducit. Ea in Cherroneso Demetrius valida cinctus custodia reliquum ætatis egit. A Seleuco suppeditabatur abundè omnia quæ ad curam corporis & vitæ splendidam rationem pertinebant: neque pecuniae, cursus & ambulationes regiae, horti venationibus commodi deerant: licebat & amicis qui vna fugerant, & cum ipso esse volebant, vna degere: sempérque ad eum à Seleuco commeabant, qui eum bono animo esse iuberent, & bonos nuncios afferrent: Seleucum, cum primùm ad se Antiochus & Stratonica venissent, res ipsius constituturum. Demetrius autem cum in eam fortunam deuenisset, ad filium suosq; apud Athenas & Corinthum duces amicosque scripsit, ne literis ipsius, néve sigillo crederent, sed perinde ac si mortuus esset, Antigono filio vrbes & res adseruarent: Antigonus postquam de captiuitate patris cognovit, graueriter indoluit: sumptaque lugubri ueste, cum ad reliquos reges scripsit, tum ad ipsum Seleucum, supplicans, & quidquid supererat, illis tradens, sequé ipsum primo loco obudem pro patre offerens. Idemque à Seleuco multæ vrbes, multi príncipes petebant: Solus Lysimachus magnam vim pecuniae Seleuco promisit, si Demetrium necasset. Seleucus Lysimachum iam antè auersatus, eius facti causa barbarum & nefarium eo magis habuit: tempus autem traxit liberandi Demetrij, filio suo & nurui eam gratiam reseruās. Demetrius autem cum fortunam suam initio tolerasset æquo animo, & iam confucisset præsentem statum boni confu-

*Demetrii
capitari.*

consulere, primum ut cuncte venationibus & cursibus corpus exercuit: paulatim deinde tedium istorum & satietae repletus, poculis & lusibus se dedit, ac plurimum temporis ita transegit: sive ut cogitationes de statu suorum rerum, quas incidere sobrio necesse erat, subterfugeret, & animum, quasi operiret ebrietate: sive animaduertens, hoc se vita generi frui, cuius studio ac desiderio pridem tractus, stulta gloriae cupiditate alium se finxit, sibiique & aliis molestus in armis, classibus, atque castris bonum illud quassuisset, quod nunc prater spem & opinionem suam in ocio & requie inuenisset. Nam quem alium finem bellorum & certaminum reges mali ac insipientes habent: quod iis accedit, non quod solam voluptatem pro honestate & virtute, te consequantur, sed quod ne frui quidem voluptatibus & luxuriari verè norunt. Ceterū Demetrius, cùm iam ter-

Mors: & se- tium annum in Cherroneo detineretur, ex ocio ciborum-pultura. que & vini abundantia in morbum incidit, atque eo decepit, annos natus iam L I I I I. Malè audiuit ob eius mortem Seleucus, ac non mediocri pénitentia correptus est, quod eum adeò suspectum habuisset: neque saltem Dromichætam Tracem barbarumque hominem imitatus esset, qui captum Lysimachum tam humaniter regiisque more traxisset. Funus quoque Demetrij tragediæ cuiusdam imaginé habuit. Antigonus enim cùm adserri patris reliquias audisset, omnibus cum nauibus ad insulas usque Cyclades obuiam iuit, ibi eas in aurea vrna acceptas in prætoriarum nauium maxima collocauit. Vrbes autem, ad quas appellabant, vel fertis vnam ornauerunt, vel viros lugubri amictu miserunt qui in curando funere, & humandis reliquiis adessent. Cùm ad Corinthum accederent, vna in puppi conspecta est, regia purpura & diademate præsignis, adstantque armati iuvenes satellitum loco. Xenophantus, omnium ea ætate tibicinum laudatissimus, propè adsidens, sacratissimam cecinit cantilenam: ad hanc remigia ita accommodabantur, ut concinnè editus remorum strepitus veluti planctus cantilenæ circuitibus responderet. Plurimum luctus & miserationis ipse Antigonus excitauit, congregatè ad mare multitudini sordidum se & lachrymantem ostendens. Reliquæ honoribus & coronis apud Corinthum cumulatae, Demetriadem ab eo allatae, ibique sepultæ sunt:

funt: quam vrbem sibi cognominem ex paruis circa Iolcum
oppidulis considerat Demetrius. Reliquit autem liberos, *Posteritatis*,
ex Phila Antigonum & Stratonicen: duos Demetrios, v-
num cognomento tenuem ex Illyrica muliere: alterum, qui
§ Cyrenes dominus inde fuit, ex Ptolemaide: ex Deidamia
Alexandrum, qui vitam suam in Ægypto egit. additur, ei
etiam ex Eurydica Corhabum filium fuisse. Successio re-
gni eius usque ad Perseum pertinuit: quo vieto, Romani
Macedoniam in suam redegerunt potestatem. Sed iam Ma-
to cedonica fabula peracta, tempus est, ut Romana in scenam
mittatur.

INTERPRETIS ANNOTATIO. nes in Demetrium.

Drrhiæqualis hic fuit, filius & successor Antigoni ma-
gni, à quo regnum Macedonia usque ad Perseum à mor-
te Alexandri duravit.

1 Ex omni Antigoni posteritate Philippus.] Ne-
cauit autem Demetrium, Persei columnis inductus. His-
toria copiosa & eleganter à Liuio descripta, libro 44. Do-
20 natus imperite locum peruerterat, & Antigoni filium Phi-
lippum nominauerat. nam quod priuignus fuit, excusare e-
ius oscitatiā nequit. Vide Genealogiam, quam apud Ae-
milij vitam descripsimus.

2 Eponymo magistratu.] De hoc suprà in Aristi-
dam annotauimus. Interpres ridiculè: qui certo quo-
dam nomine appellari consueuerat. Idem contra
& verba sententiamq; Plutarchi, & veritatem rei, regis
nomen à solis successoribus Alexandri hactenus usurpatum
fuisse scribit: quasi sub eorum numero non comprehende-
30 rentur Antigonus & Demetrius. Sed & paulò antè nescio
quam Lamiacensium pugnam dixit. Verum ista persequi
omnia est molestum.

3 Ex Euripide imitatum versiculum.] Euripidis
nobilem versiculum (quem nos ipsum quoque perspicuita-
tis cau-